Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (nionde avdelningen)

den 8 maj 2014*

”Jordbruk — Jordbruksprodukter och livsmedel — Förordning (EEG) nr 2081/92 — Artikel 2 — Skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar — Materiellt tillämpningsområde — Nationellt skydd — Gemenskapsregistrering saknas — Följder — Skydd för benämningar avseende produkter där det inte föreligger något särskilt samband mellan produkternas egenskaper och deras geografiska ursprung — Villkor”

I mål C-35/13,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) genom beslut av den 13 december 2012, som inkom till domstolen den 24 januari 2013, i målet

Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi,

Kraft Foods Italia SpA

mot

Associazione fra produttori per la tutela del ”Salame Felino”,

La Felinese Salumi SpA,

Salumificio Monpiù Srl,

Salumi Boschi Fratelli SpA,

Gualerzi SpA,

Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc,

Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc,

Boschi Cav. Umberto SpA,

Fereoli Mario & Figlio Snc,

Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini,

Fereoli Gino & Figlio Snc,

Ronchei Srl,

* Rättegångsspråk: italienska.

Salumificio B.R.B. Snc,

meddelar

DOMSTOLEN (nionde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Safjan samt domarna J. Malenovský (referent) och K. Jürimäe,

generaladvokat: E. Sharpston,

justitiesekreterare: handläggaren A. Impellizzeri,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 9 januari 2014,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi, genom N. Lipari och M. Casini, avvocati,

— Associazioni fra produttori per la tutela del ”Salame Felino”, La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl och Salumificio B.R.B. Snc, genom S. Magelli, avvocato,

— Procuratore generale della Repubblica presso la Corte suprema di cassazione, genom R. Russo, Sostituto Procuratore Generale,

— Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av P. Gentili, avvocato dello Stato,

— Europeiska kommissionen, genom D. Triantafyllou och P. Rossi, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandavgörande avser tolkningen av artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, p. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 535/97 av den 17 mars 1997 (EGT L 83, s. 3) (nedan kallad förordning nr 2081/92).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan å ena sidan Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi (nedan kallad Assica) och Kraft Foods Italia SpA (nedan kallat Kraft Foods) och, å andra sidan, Associazioni fra produttori per la tutela del ”Salame Felino” (nedan kallad Associazioni fra produttori) samt de tolv företagen och medlemmarna i Associazioni fra produttori: Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl och Salumificio B.R.B. Snc. Målet rör

de villkor under vilka en geografisk benämning kan användas för att beskriva en produkt som har framställts utanför det aktuella området när benämningen inte har erkänts som en skyddad ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning i den mening som avses i förordning nr 2081/92.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

3 I sjunde, nionde och tolfte skälen i förordning nr 2081/92 anges följande:

”Det finns emellertid nationella olikheter i sättet att ordna registrering av ursprungsbeteckning och geografisk beteckning. En gemenskapsmetod bör planeras. Ett gemensamt regelverk för skydd av dessa beteckningar gör det möjligt att utveckla dessa, eftersom ett sådant skydd med enhetlig metod säkerställer konkurrens på lika villkor mellan produkter med sådana beteckningar och höjer produkternas trovärdighet i konsumenternas ögon.

…

Denna förordnings räckvidd begränsas till vissa jordbruksprodukter och livsmedel där det finns ett samband mellan egenskaperna hos produkten eller livsmedlet och det geografiska ursprunget. Räckvidden kan sedermera ökas så att också andra produkter eller livsmedel omfattas.

…

För att en geografisk beteckning eller en ursprungsbeteckning skall åtnjuta skydd i varje medlemsstat måste den registreras på gemenskapsnivå. Registreringen skall också ge information om produkten eller livsmedlet till dem som sysslar med handel samt till konsumenterna.

4 I artikel 2.1 och 2.2 i förordning nr 2081/92 föreskrevs följande:

”1. Gemenskapsskydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar skall erhållas i enlighet med denna förordning.

2. I denna förordning avses med:

a) *ursprungsbeteckning*: Namn på en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva en jordbruksprodukt eller ett livsmedel

— som härstammar från ifrågavarande region, ort eller land,

och

— vars kvalitet eller egenskaper helt eller väsentligen beror på viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som därtill hör och vars framställning, bearbetning och beredning äger rum i det ifrågavarande geografiska området.

b) *geografisk beteckning*: Namn på en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva en jordbruksprodukt eller ett livsmedel

— som härstammar från ifrågavarande region, ort eller land,

och

— som besitter viss kvalitet, har visst anseende eller äger viss annan egenskap som kan hänföras till detta geografiska ursprung och som framställs, bearbetas och bereds i det ifrågavarande geografiska området.”

5 I artikel 13.1 i samma förordning föreskrivs följande:

”1. Registrerade beteckningar skall skyddas mot följande.

a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av den skyddade beteckningen för produkter som inte omfattas av registreringen i den mån dessa produkter är jämförbara med de produkter som har registrerats under beteckningen i fråga eller detta bruk av den skyddade beteckningen innebär att dennas anseende exploateras.

b) Varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som ”stil”, ”typ”, ”metod”, ”sådan som tillverkas i”, ”imitation” eller dylikt.

c) Varje annan osann eller vilseledande uppgift om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar, liksom förpackning av produkten i behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om produktens verkliga ursprung.

d) Annat beteende som är ägnat att vilseleda allmänheten om produktens verkliga ursprung.

När det i en registrerad beteckning ingår en benämning på en jordbruksprodukt eller ett livsmedel och denna benämning anses generisk, skall det inte anses strida mot bestämmelserna i första stycket led a eller b att använda denna generiska benämning om jordbruksprodukten eller livsmedlet i fråga.”

6 Förordning nr 2081/92 upphävdes genom rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 93, s. 12). Med hänsyn till tidpunkten för de faktiska omständigheterna i det nationella målet är det emellertid förordning nr 2081/92 som fortfarande är tillämplig.

Italiensk rätt

7 I artikel 31.1 och 31.2 i det vid tidpunkten för omständigheterna i det nationella målet gällande lagstiftningsdekret nr 198 av den 19 mars 1996 om anpassning av de nationella bestämmelserna om industriell äganderätt till de obligatoriska kraven i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter – Uruguayrundan (Adeguamento della legislazione interna in materia di proprietà industriale alle prescrizioni obbligatorie dell’accordo relativo agli aspetti dei diritti di proprietà intellettuale concernenti il commercio – Uruguay Round) (*Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana*, nr 88, av den 15 april 1996, ordinarie tillägg till GURI nr 64), (nedan kallat lagstiftningsdekret nr 198/1996) stadgas följande:

”1. Med geografisk beteckning ska förstås namn på ett land, en region eller en ort, använt för att beskriva en produkt som där har framställts, vars kvalitet, renommé eller egenskaper helt eller väsentligen beror på en viss geografisk omgivning med de naturliga, mänskliga och traditionella faktorer som förknippas med den.

2. Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 2598.2 i civillagen och särskilda bestämmelser på området, och utan att det påverkar immateriella rättigheter som förvärvats i god tro, utgör användning av geografiska beteckningar liksom varje benämning eller beskrivning av en produkt som anger eller tyder på att produkten har ett annat ursprung än dess verkliga ursprung, eller att produkten har egenskaper som är specifika för produkter med ursprung i ett område som beskrivs med en geografisk beteckning, som är ägnad att vilseleda allmänheten illojal konkurrens."

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

8 "Salame Felino" är en salamikorv gjord på enbart fläskkött. Dess namn härrör från staden Felino, en tätort i provinsen Parma (Italien).

9 Den 30 januari 1998 väckte Associazioni fra produttori talan mot Kraft Jacobs Suchard SpA (nedan kallat Kraft Jacobs Suchard) vid Tribunale di Parma om illojal konkurrens. Som grund för talan anfördes att företaget hade salufört en salamikorv under namnet "Salame Felino", trots att denna produkt hade framställts utanför Parmaområdet, nämligen i Cremona i Lombardiet (Italien).

10 La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl, Salumificio B.R.B. Snc har samtliga intervenerat i målet till stöd för Associazioni fra produttoris yrkanden.

11 Assica, i vilken förening Kraft Jacobs Suchard är medlem, har intervenerat i målet till stöd för Kraft Jacobs Suchards yrkanden.

12 Genom dom av den 9 februari 2001 fann Tribunale di Parma att Associazioni fra produttori inte kunde åberopa förordning nr 2081/92, eftersom benämningen "Salame Felino" varken utgjorde en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning i den mening som avses i den förordningen. Tribunale di Parma slog dock fast att Associazioni fra produttori kunde åberopa artikel 31 i lagstiftningsdekret nr 198/1996. Efter att ha konstaterat att de av Kraft Jacobs Suchard salufördа produkterna inte härrörde från Parmaområdet, samtidigt som "Salame Felino" hade fått ett visst anseende bland konsumenterna med hänsyn till dess egenskaper, vilka var förknippade med säregenheter i den geografiska miljön, slog Tribunale di Parma följaktligen fast att Kraft Jacobs Suchard hade gjort sig skyldigt till illojal konkurrens.

13 Kraft Jacobs Suchard, numera Kraft Foods, och Assica överklagade nämnda avgörande.

14 Genom dom av den 12 januari 2006 ogillade Corte d'Apello di Bologna överklagandet bland annat på den grunden att det skydd som lagstiftningsdekret nr 198/1996 erbjöd inte var oförenligt med förordning nr 2081/92 och att registreringen av en beteckning såsom skyddad ursprungsbeteckning eller såsom skyddad geografisk beteckning enbart var nödvändig för att komma i åtnjutande av det skydd som förordningen erbjöd.

15 Assica och Kraft Foods överklagade den domen.

16 Assica och Kraft Foods har till stöd för sitt överklagande gjort gällande att det skydd för ursprungsbeteckningar som avses i förordning nr 2081/92 utgör hinder för nationella bestämmelser som ger ensamrätt till en ursprungsbeteckning som saknar gemenskapsregistrering. Assica och Kraft Foods anser under alla förhållanden att skydd för en ursprungsbeteckning förutsätter att det finns en tydlig reglering, vilket det inte gör i det nationella målet.

17 Corte suprema di cassazione har mot denna bakgrund beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

”1) Ska artikel 2 i förordning nr 2081/92 tolkas på så sätt, att en producentförening inte kan göra gällande ensamrätt att [inom unionen] använda en geografisk ursprungsbeteckning vilken använts i en medlemsstat för att beteckna en viss typ av salamikorv, utan att i denna medlemsstat först ha inhämtat en rättsligt bindande rättsakt som fastställer gränserna för det geografiska område i vilket produkten framställs, produktspecifikationen och eventuella villkor som producenterna ska uppfylla för att få använda nämnda beteckning?

2) Vilka bestämmelser ska, mot bakgrund av bestämmelserna i förordning nr 2081/92, tillämpas, på den inre marknaden och även på en medlemsstats nationella marknad, på en geografisk beteckning som inte har registrerats på detta sätt?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Upptagande till sakprövning

18 Associazioni fra produttori har gjort gällande att begäran om förhandsavgörande inte kan tas upp till sakprövning, eftersom de ställda frågorna inte har någon objektiv funktion för att avgöra det nationella målet. Associazioni fra produttori har nämligen i det nationella målet aldrig påstått sig ha ensamrätt till den geografiska benämningen ”Salame Felino”, utan har endast yrkat att Kraft Foods ska hållas ansvarigt med stöd av bestämmelserna om förbud mot illojal konkurrens”.

19 I det avseende framgår det av fast rättspraxis att det i ett förfarande enligt artikel 267 FEUF, som grundar sig på en tydlig funktionsfördelning mellan de nationella domstolarna och EU-domstolen, uteslutande ankommer på den nationella domstolen, vid vilken målet anhängiggjorts och vilken har ansvaret för det rättsliga avgörandet, att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i målet bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till domstolen (dom Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164, punkt 34).

20 När en begäran om förhandsavgörande avser tolkningen eller giltigheten av unionsrätten kan EU-domstolen sålunda bara avvisa begäran då det är uppenbart att den begärda tolkningen av unionsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i målet vid den nationella domstolen eller då frågorna är hypotetiska eller EU-domstolen inte har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den (dom Aziz, EU:C:2013:164, punkt 35).

21 Så förhåller det sig inte i förevarande fall. Associazioni fra produttori har nämligen, till stöd för påståendet att Kraft Foods har gjort sig skyldigt till illojal konkurrens genom att använda den geografiska beteckningen ”Salame Felino”, förutsatt att endast de salamiproducenter som är belägna i Parmaområdet, vilka föreningen företräder, har ensamrätt att använda denna beteckning. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att, i samband med prövningen av huruvida den talan som Associazioni fra produttori har väckt är befogad, kontrollera att föreningen kan göra gällande att producenter som uppfyller vissa kriterier har ensamrätt till den geografiska beteckningen ”Salame Felino”.

22 Under dessa förhållanden saknar inte den begärda tolkningen av unionsrätten uppenbart samband med de verkliga omständigheterna eller saken i målet vid den nationella domstolen.

23 Eftersom det av handlingarna i målet inte heller framgår att frågorna är hypotetiska eller att domstolen inte förfogar över de uppgifter om sakförhållanden eller de rättsliga förhållandena som är nödvändiga för att kunna bevara frågorna på ett ändamålsenligt sätt, går det inte att fastställa att begäran om förhandsavgörande inte kan tas upp till sakprövning.

Den andra frågan

24 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan, som ska besvaras först, i syfte att få klarhet i huruvida förordning nr 2081/1992 ska tolkas så, att den ger skydd åt en geografisk benämning som saknar gemenskapsregistrering.

25 Vad för det första gäller de bestämmelser som på unionsmarknaden ska tillämpas på en oregistrerad geografisk benämning, påpekar domstolen att vid tidpunkten för omständigheterna i det nationella målet var det enda skydd för geografiska benämningar som föreskrevs i unionsrätten skyddet enligt förordning nr 2081/92.

26 Det framgår av tolfte skälet och artikel 13.1 i denna förordning att geografiska benämningar måste registreras på gemenskapsnivå för att de skall kunna åtnjuta det skydd som föreskrivs i förordningen (se, för ett liknande resonemang, dom Chiciak och Fol, C-129/97 och C-130/97, EU:C:1998:274, punkterna 25 och 26).

27 Härav följer att, på gemenskapsmarknaden, när en geografisk benämning inte har registrerats kan den enligt bestämmelserna i förordning nr 2081/92 inte komma i åtnjutande av det skydd som föreskrivs däri.

28 Vad vidare gäller vilka bestämmelser som är tillämpliga på marknaden i en medlemsstat framgår det av rättspraxis att förordning nr 2081/92 visserligen har till syfte att införa en enhetlig och uttömmande skyddsordning (se dom Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 114), men att den inte utgör hinder för tillämpning av bestämmelser om skydd för geografiska benämningar som inte omfattas av dess tillämpningsområde (se, för ett liknande resonemang, dom Warsteiner Brauerei, C-312/98, EU:C:2000:599, punkt 54).

29 I det avseendet framgår det av nionde skälet och artikel 2.2 b i förordning nr 2081/92 att den skyddsordning som införts genom denna bestämmelse endast är tillämplig på benämningar avseende produkter där det inte föreligger något särskilt samband mellan produkternas egenskaper och deras geografiska ursprung (se, för ett liknande resonemang, dom Budějovický Budvar, C-216/01, EU:C:2003:618, punkt 76).

30 Geografiska ursprungsbenämningar, som enbart avser att betona produktens geografiska ursprung, oberoende av produktens utmärkande egenskaper, omfattas inte av tillämpningsområdet för förordning nr 2081/92 (se, för ett liknande resonemang, dom Warsteiner Brauerei, EU:C:2000:599, punkt 44).

31 Den skyddsordning som, i förekommande fall, kan tillämpas på marknaden i en medlemsstat på en geografisk benämning som inte har registrerats på gemenskapsnivå är den som är tillämplig på geografiska benämningar avseende produkter där det inte föreligger något särskilt samband mellan produkternas egenskaper och deras geografiska ursprung.

32 I förevarande fall ankommer det på den hänskjutande domstolen att kontrollera om reglerna om skydd för geografiska benämningar i lagstiftningsdekret nr 198/1996 uppfyller detta villkor.

33 Om den hänskjutande domstolen kommer fram till slutsatsen att syftet med nämnda bestämmelser är att skydda geografiska benämningar avseende produkter där det inte föreligger något särskilt samband mellan produkternas egenskaper och deras geografiska ursprung, påpekar domstolen att för att dessa

bestämmelser ska kunna bli tillämpliga måste de stå i överensstämmelse med de krav som uppställs i unionsrätten. Två villkor måste i det avseendet vara uppfyllda, nämligen att tillämpningen av bestämmelserna inte får vare sig äventyra syftet med förordning nr 2081/92 (se, för ett liknande resonemang, dom Warsteiner Brauerei, EU:C:2000:599, punkt 49) eller hindra den fria rörligheten för varor i den mening som avses i artikel 28 EG (se, bland annat, för ett liknande resonemang, dom Budějovický Budvar, EU:C:2003:618, punkterna 95–97).

34 Vad gäller det första villkoret, att bestämmelserna, mot bakgrund av tillämpningsområdet för förordning nr 2081/92, inte får äventyra förordningens syften, ska skydd enligt nationella bestämmelser inte ha som resultat att garantera konsumenter att de produkter som omfattas av skyddet är av en viss kvalitet eller har vissa egenskaper, utan endast garantera att produkterna verkligen härrör från det geografiska området i fråga.

35 Vad det andra villkoret beträffar påpekar domstolen att nationella bestämmelser om skydd för benämningar, såsom dem som avses i det nationella målet, även när de är tillämpliga på såväl inhemska produkter som på produkter som importerats till den berörda staten är ägnade att gynna försäljningen av inhemska varor till förfång för importerade varor (dom Pistre m.fl., C-321/94–C-324/94, EU:C:1997:229, punkt 45).

36 En sådan lagstiftning ska följaktligen betraktas som en åtgärd med verkan motsvarande kvantitativa restriktioner av den fria rörligheten för varor i den mening som avses i artikel 28 EG.

37 Om en sådan restriktion kan motiveras av tvingande krav av allmänintresse, såsom sund konkurrens och konsumentskydd (se, bland annat, för ett liknande resonemang, dom Budějovický Budvar, EU:C:2003:618, punkt 109), ska nationella bestämmelser, för att kunna anses förenliga med unionsrätten, tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt och vara ägnade att säkerställa förverkligandet av det mål som eftersträvas genom dem utan att gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål (dom Corporación Dermoestética, C-500/06, EU:C:2008:421, punkt 35 och där angiven rättspraxis).

38 Det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera dels att tillämpningen av de nationella bestämmelserna i fråga inte har till syfte eller resultat att garantera konsumenter att de produkter som saluförs under en viss geografisk benämning har en viss kvalitet eller specifika egenskaper, dels att genomförandet av bestämmelserna i fråga är motiverat av tvingande krav av allmänintresse, att de tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt, att de är ägnade att säkerställa förverkligandet av det mål som eftersträvas genom dem och att de inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

39 Mot bakgrund av samtliga överväganden ovan ska den andra frågan besvaras enligt följande. Förordning nr 2081/92 ska tolkas så, att den inte skyddar en geografisk benämning som saknar gemenskapsregistrering, men att benämningen i fråga, i förekommande fall, kan erhålla skydd med stöd av nationella bestämmelser om geografiska benämningar avseende produkter där det inte föreligger något särskilt samband mellan produkternas egenskaper och deras geografiska ursprung, dock under förutsättning att genomförandet av dessa bestämmelser varken äventyrar syftet med förordning nr 2081/92, eller hindrar den fria rörligheten för varor i den mening som avses i artikel 28 EG, vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera.

Den första frågan

40 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan i syfte att få klarhet i huruvida artikel 2 i förordning nr 2081/92 ska tolkas på så sätt, att en producentförening, såsom den i det nationella målet, inte kan göra gällande ensamrätt att i hela unionen använda en geografisk benämning som har

använts i en medlemsstat för att beteckna en viss typ av salamikorv, utan att i denna medlemsstat först ha inhämtat en rättsligt bindande rättsakt som fastställer villkoren och gränserna för skyddet för en sådan benämning.

41 Eftersom det är utrett att den geografiska benämningen i fråga inte hade registrerats på gemenskapsnivå vid tidpunkten för omständigheterna i målet och med hänsyn till svaret på den andra frågan, konstaterar domstolen att producentföreningen i det nationella målet inte under några förhållanden kan göra gällande ensamrätt, med stöd av förordning nr 2081/92, att använda en sådan geografisk benämning i hela unionen,

42 Följaktligen saknas anledning att besvara den första frågan.

Rättegångskostnader

43 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (nionde avdelningen) följande:

Rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 535/97 av den 17 mars 1997, ska tolkas så, att den inte skyddar en geografisk benämning som saknar gemenskapsregistrering, men att benämningen i fråga, i förekommande fall, kan erhålla skydd med stöd av nationella bestämmelser om geografiska benämningar avseende produkter där det inte föreligger något särskilt samband mellan produkternas egenskaper och deras geografiska ursprung, dock under förutsättning att genomförandet av dessa bestämmelser varken äventyrar syftet med förordning nr 2081/92, i dess lydelse enligt förordning 535/97, eller hindrar den fria rörligheten för varor i den mening som avses i artikel 28 EG, vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera.

Underskrifter